

Csontos János: A magyarok istene

2015 május 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Orbán Viktor kötcsei beszéde 2009 ?szén hangzott el zárt polgári körben, és 2010 februárjában vált nyilvánossá – a nemzeti er?térr?l, a létezés magyar min?ségér?l felvázolt vízió nagy felzúdulást keltett, de a kétszeri kétharmad révén igazolta a történelem.

Id?közben a polgári kormányzás épületén hajszálrepedések mutatkoznak, de az összeomlást és bukást vizionáló ellendrukkerek hajlamosak megfeledkezni róla: a harmadik Orbán-kabinet még kerek hároméves, stabil többség? kormányzásnak néz elébe, b?ven van hát alkalom korrekcióra. E korrekció els? jelent?s aktusa ugyancsak egy beszéd: az, amelyet a kormányf? a Magyarország Barátai Alapítvány rendezvényén mondott el a minap. Jelent?ségében a kötcsei összefoglaláshoz mérhet? – azzal a különbséggel, hogy „a létezés magyar min?ségét” világpolitikai, globális kontextusba helyezi.

A kormánykritikus megnyilvánulások mostanság még a szimpatizánsok részér?l is megszaporodtak – T?kés Lászlótól Kovács Kokó Istvánig –, ám egy demokráciában ez természetes, ha amúgy decens a stílus: nem a sörfoltos kocsmapult mell?l vétetik a stiláris érvkészlet. A részbírálatok azonban a leveg?ben lógnak mindaddig, amíg nem látjuk az egészet: voltaképpen a (szavakban is újfent) polgári kormányzás mögött rejl? filozófiát. Milyen ideologikus közegbe ágyazódik az orbáni hatalomgyakorlás? Ennek az eszmekörnek most kaptuk a legvilágosabb foglalatát.

A miniszterelnök megfogalmazása – „a tabu koordináta-rendszerét szétfeszít? dilemmák jelentek meg a horizonton” – annyit jelent: a világ er?teljes változásban van, de ennek nyugati fertálya (s ami bennünket leginkább izgat: Európa) mintha nem akarna tudomást venni minderr?l. A tabu meg a vuduval jár kéz a kézben: miközben a liberális rutin struccpolitikát követ a világgazdasági háborúságtól kezdve a népvándorlási nyomásig, hajlamos kiátkozni a „klubból” azokat, akik igazi (habár kétségkívül kínos) kérdéseket vetnek fel a megváltozott körülményekkel kapcsolatban. Például a legf?bbet: „miközben szinte az összes európai rendszer többre értékeli a demokráciákat – mi, magyarok is így vagyunk ezzel –, mégis a nem demokratikus berendezések sikeresek”; s?t, „ami energia ma a nemzetközi rendszerben van, az az autokratikus nagyhatalmaktól származik; ezek cselekednek, míg a demokráciák csak reagálnak; amíg Európa vitatkozik, a Kelet dolgozik”. Sommás vélemény? Kétségkívül az. Ám a siker és a hatékonyság fel?l tekint a verseng? alrendszerekre (akárcsak bármilyen t?zsdeindex vagy gazdasági statisztika), s leszámol azzal a tévhittel, hogy ami demokratikus, az gazdaságilag automatikusan fels?bbrend? is. Bizony, a globálkapitalizmus számára a demokrácia foka gyakorlatilag érdektelen; úgy is fogalmazhatnék: értéksemleges.

Az Európai Unió ugyan köztudomásúlag értékközösség, de legitim az orbáni felvetés: legyen valódi érdekközösség is. Védje meg például a határait a gazdasági bevándorlók özönét?l, akárcsak Ausztrália. Eme délszaki

államszövetségr?l egyszerre mondható el, hogy példaszer? demokrácia és sikeres kapitalista állam: nem ellenpéldája, hanem követhet? mintája a köldöknézésre hajlamos (vagy csak álszent) Európának. Az „ideológiai rögeszmék” mára mindinkább ballasztot jelentenek az unió számára, ahelyett, hogy a tudományban és kultúrában pallérozódott „magyar észjárásra” pragmatista innovációként tekintene a politika kihívásaiban is. Hiszen „túl kell látni Magyarország és Európa határain; nyitottan, fogékony lelkülettel kell tekinteni mindarra, ami a világban történik: aki nem figyel, nem fogja megérteni, mi történik; vesztese lesz a változásoknak”. Bizony ám! Európa küldetése pedig számunkra – tetszik, nem tetszik – belpolitika: hitünk szerint a jó, bár nem a népszer? oldalon állunk.

De miért nem ez a népszer? oldal? Nem kínos Brüsszelnek, hogy az ?skonzervatív dogmatista szerepét játssza? A magyar kormányf? mindenesetre „birodalmi” érdekeket sért, amikor a nemzetállamok számára hatásköröket perelne vissza – miközben Brüsszel nem óhajt élni e hatáskörökkel: nem védi meg tagállamait. Nem segít?, hanem lángpallosos angyali hatalomként m?ködik. Megfosztaná uniós polgárait nemi, nemzeti és vallási identitásuktól. „Szerintünk az nem teszi szabadabbá az embert, ha lerúgja magáról a teremtett lény mivoltából fakadó korlátot” – fogalmaz Orbán, s a keresztet tartó II. János Pál szobrát lebontató ateista francia bíróság bizonyára benne látja a f? bajkever?t.

Az európai demokrácia dogmatikusai állva akarnak meghalni, a vudu és a tabu világával szembeszegezett életösztön pedig gyanús, mert „egy nagyon er?s, magát progresszívnak tartó szellemi irányzat van jelen mindenütt, ami a korlátok lerúgásában látja a szabadság kiteljesedését”. Magyarország nem asszisztál e terméketlen „szabadságharchoz”, mely bukás esetén – mellékesen – a széplelk? szabadságharcosokat is nyom nélkül elsöpri. (Rajtam kívül ki emlékszik már az SZDSZ-re?) Ám addig is, mivel nem rúgjuk le magunkról a teremtett lény mivoltából fakadó korlátot, megtudhatjuk, mi a magyarok istene…

Csontos János - www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló